

ΔΡΑΣΗ

Η εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κιότο

Από την 1η Ιανουαρίου του 2005 τυπικά και κατ' ουσίαν μέσα στους επόμενους μήνες, τίθεται σε εφαρμογή το Πρωτόκολλο του Κιότο από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με αυτό, κάθε κράτος - μέλος θα πρέπει να μειώσει ή να αυξήσει τις εκπομπές των αερίων που συντελούν στο φαινόμενο του θερμοκηπίου κατά ένα συγκεκριμένο ποσοστό σε σχέση με τις αντίστοιχες εκπομπές του 1990.

Στο Πρωτόκολλο προβλέπεται η διαδικασία της αγοραπωλησίας ρύπων μεταξύ των κρατών - μελών ή των βιομηχανιών που ρυπαίνουν. Οι ρυπαίνοντες θα μπορούν να αγοράζουν το δικαίωμα να συνεχίσουν να ρυπαίνουν, ενώ όσοι φροντίζουν για το περιβάλλον θα μπορούν να πωλούν τα ποσοστά ρύπανσης που "δικαιούνται" αλλά δεν τα χρησιμοποιούν.

Η Ελλάδα είχε το δικαίωμα να αυξήσει τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου έως το 2010 κατά 25% ποσοστό που ήδη έχει ξεπεράσει, καθώς το 2002 η χώρα μας βρισκόταν ακριβώς στο 25%. Είναι σχεδόν σίγουρο ότι σήμερα το ποσοστό αυτό έχει αυξηθεί και κατά συνέπεια βρισκόμαστε εκτός των προβλεπομένων από

το Πρωτόκολλο. Η υπέρβαση αυτή έχει κόστος, γιατί ή θα πληρώσουμε πρόστιμα για παράβαση του Πρωτοκόλλου, είτε θα πληρώσουμε για να αγοράσουμε το δικαίωμα να συνεχίσουμε να ρυπαίνουμε.

Για να τεθεί σε εφαρμογή η διαδικασία της αγοραπωλησίας, κάθε κράτος - μέλος είχε την υποχρέωση έως το τέλος του 2004 να καταρτίσει το Εθνικό Σχέδιο κατανομής εκπομπών, έτσι ώστε ο κάτοχος μιας πηγής εκπομπής αερίων του θερμοκηπίου και κυρίως CO₂ να γνωρίζει έως ποιό σημείο μπορεί να συνεχίσει να ρυπαίνει, προκειμένου η χώρα να μην υπερβεί τα όρια που έχουν τεθεί από το Πρωτόκολλο.

Η Ελλάδα δεν έχει καταθέσει ακόμα το Εθνικό Σχέδιο Δράσης στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Μόλις κατατεθεί το Σχέδιο θα ακολουθήσει διαπραγμάτευση με τα συναρμόδια υπουργεία καθώς και δημόσια διαβούλευση, ούτως ώστε εκείνοι που θα κληθούν να εφαρμόσουν το Σχέδιο Δράσης να μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους. Η όλη διαδικασία αν και εκπρόθεσμη ευελπιστούμε να είναι ουσιαστική.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ

• Η εφαρμογή του Πρωτοκόλλου του Κιότο • Το στρώμα του όζοντος και το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ • Βιοκαύσιμα • Αιωρούμενα σωματίδια • Νέες εκδόσεις

IN THIS ISSUE

• Kyoto's Protocol Implementation • Montreal Protocol • Biofuels • Particulate Matter • New Publications

Το στρώμα του όζοντος και το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ

Από 22-26 Νοεμβρίου 2004, έλαβε χώρα στην Πράγα, η 16^η Συνδιάσκεψη των συμβαλλομένων μερών του Πρωτοκόλλου του Μόντρεαλ. Στην ατζέντα της συνάντησης κεντρικό θέμα ήταν το μεθυλοβρωμίδιο, φυτοφάρμακο που βλάπτει το στρώμα του όζοντος και η χρήση του οποίου έχει γίνει αντικείμενο συζητήσεων και αντιθέσεων δια μακρόν. Άλλα θέματα που εξετάστηκαν ήταν το Ταμείο για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου καθώς και ζητήματα κυρώσεων, συμμόρφωσης, παράνομης εμπορίας, ενώ συζητήθηκαν επίσης τροπολογίες και ρυθμίσεις του Πρωτοκόλλου.

Ιστορική αναδρομή

Την δεκαετία του 1970 εκδηλώθηκαν οι πρώτες ανησυχίες σχετικά με την επίδραση των χλωροφθορανθράκων (CFCs) και των άλλων χημικών ενώσεων, παραγώγων της ανθρώπινης δραστηριότητας, επί του στρατοσφαιρικού¹ στρώματος του όζοντος. Ταυτόχρονα οι ειδικοί προειδοποιούσαν για τις επιπτώσεις από την μείωση του στρώματος του όζοντος λόγω της μη συγκράτησης από αυτό της υπερϊώδους ακτινοβολίας (UV-B). Αυτό θα μπορούσε να έχει επιπτώσεις στα ωκεάνια οικοσυστήματα, στην γεωργική παραγωγικότητα και στα ζώα, να προκαλέσει βλάβες στην υγεία του ανθρώπου λόγω της πρόκλησης καρκίνου του δέρματος, καταρράκτη και εξασθένησης του ανοσοποιητικού συστήματος. Σε απάντηση αυτών των ανησυχιών και προειδοποιήσεων το Περιβαλλοντικό Πρόγραμμα του ΟΗΕ (U N E P) συγκάλεσε Συνδιάσκεψη τον Μάρτιο του 1977 και υιοθέτησε το Παγκόσμιο Πρόγραμμα Δράσης για το στρώμα του όζοντος, ορίζοντας μια Συντονιστική Επιτροπή η οποία θα κατηύθυνε την μελλοντική δράση διεθνώς. Τον Μάιο του 1981 το Διοικητικό Συμβούλιο του U N E P ξεκίνησε διαπραγματεύσεις για μια διεθνή συμφωνία για το θέμα και τον Μάρτιο του 1985, **υιοθετήθηκε η Σύμβαση της Βιέννης** για την προστασία του στρώματος του όζοντος.

Η Σύμβαση καλούσε για συνεργασία, παρακολούθηση και ανταλλαγή στοιχείων, χωρίς όμως να θέτει υποχρεώσεις για την μείωση της χρήσης των ουσιών που προκαλούν μείωση του στρώματος του όζοντος. Την Σύμβαση έχουν επικυρώσει μέχρι σήμερα 189 χώρες. **Το Πρωτόκολλο του Μόντρεαλ, το οποίο υιοθετήθηκε τον Σεπτέμβριο του 1987**, εισήγαγε μέτρα ελέγχου ορισμένων χλωροφθορανθράκων και αλογόνων για τις ανεπτυγμένες χώρες (χώρες εκτός του Άρθρου 5).

Στις αναπτυσσόμενες χώρες (του Άρθρου 5) δόθηκε περίοδος χάριτος που τους επέτρεπε να αυξήσουν την χρήση ουσιών που καταστρέφουν το στρώμα του όζοντος πριν τους ζητηθούν δεσμεύσεις. Από το 1987, έχουν υιοθετηθεί διάφορες τροπολογίες και βελτιώσεις στο Πρωτόκολλο, εισάγοντας νέες υποχρεώσεις, περισσότερες χημικές ενώσεις και σχήματα ελέγχου. Σημειωτέον ότι οι **τροπολογίες** απαιτούν κύρωση από ορισμένο αριθμό χωρών πριν να τεθούν σε ισχύ, ενώ οι **ρυθμίσεις** τίθενται αυτομάτως σε ισχύ.

Το 1990 στο Λονδίνο, συμφωνήθηκαν σφικτά σχήματα ελέγχου ενώ προστέθηκαν 10 ακόμη χλωροφθορανθρακες στον κατάλογο των ήδη υπαρχόντων καθώς επίσης ο τετραχλωριούχος άνθρακας και το μεθυλοχλωροφόρμιο. Σήμερα, 175 μέρη έχουν κυρώσει την τροπολογία του Λονδίνου. Στην ίδια συνάντηση ιδρύθηκε το Ταμείο για την εφαρμογή του Πρωτοκόλλου, το οποίο χρησιμεύει για την κάλυψη του κόστους εφαρμογής του στις αναπτυσσόμενες χώρες μέσω παροχής βοήθειας, πληροφόρησης, κατάρτισης.

Το 1992, στην Κοπεγχάγη στην 4^η Συνδιάσκεψη των συμβαλλομένων μερών του Πρωτοκόλλου (MOP-4), προσετέθησαν έλεγχοι για το μεθυλοβρωμίδιο τους υδροβρωμοχλωρανθρακες (HBrCCLC's) και τους υδροχλωροφθορανθρακες (HCFCs). Ενεργοποιήθηκαν επίσης διαδικασίες για τις περιπτώσεις της μη συμμόρφωσης και έγιναν συστάσεις για την πλήρη εφαρμογή του Πρωτοκόλλου. Σήμερα 164 μέρη έχουν κυρώσει την τροπολογία της Κοπεγχάγης.

Το 1977 στο Μόντρεαλ του Καναδά, συμφωνήθηκε η υιοθέτηση ενός νέου συστήματος για τις εισαγωγές ουσιών που βλάπτουν το στρώμα του όζοντος. Συμφώνησαν επίσης να απαγορευθεί το εμπόριο του μεθυλοβρωμιδίου με χώρες που δεν έχουν κυρώσει την τροπολογία της Κοπεγχάγης.

Το 1999 στο Πεκίνο (MOP-11) συμφωνήθηκε ο έλεγχος των HCFCs και του βρωμοχλωρομεθανίου ενώ για το μεθυλοβρωμίδιο προβλέφθηκε καραντίνα και αναφορά πριν την μεταφορά. Επιπλέον, συμφωνήθηκε να ενισχυθεί το Ταμείο με 477,7 εκατομμύρια δολάρια για την τριετία 2000-2002. Σήμερα 83 χώρες έχουν κυρώσει την τροπολογία του Πεκίνου.

Η 12^η Συνδιάσκεψη (MOP-12), έγινε στην Ουαγκαντούγκου της Μπουρκίνα Φάσο το 2000, όπου υιοθετήθηκε η ομώνυμη διακήρυξη, η οποία ενεδόρρυνε τις χώρες να προχωρήσουν στην πρόληψη της παράνομης παραγωγής και κατανάλωσης των ουσιών που καταστρέφουν το στρώμα του όζοντος και να εναρμονίσουν τους τελωνειακούς τους κώδικες.

Η MOP-13 στο Κολόμπο της Σρι Λάνκα υιοθέτησε την ομώνυμη διακήρυξη η οποία ενεδόρρυνε τα Μέρη του Πρωτοκόλλου να δείξουν προσοχή στη χρήση των ουσιών που μπορεί να βλάψουν το στρώμα του όζοντος και να χρησιμοποιούν εναλλακτικές τεχνολογίες που ελαχιστοποιούν τους κινδύνους στο περιβάλλον.

Στην MOP-14 (Ρώμη, το 2002), υιοθετήθηκαν 46 αποφάσεις που κάλυπταν όλα τα θέματα όπως τον μηχανισμό χρηματοδότησης και την άμεση σχέση με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, ενώ αποφάσισε την ενίσχυση του Ταμείου με 573 εκατομμύρια δολάρια για το διάστημα 2003-2005.

Η MOP-15 (Ναϊρόμπι, 2003) πήρε αποφάσεις για πολλά θέματα συμπεριλαμβανομένων αυτών που αφορούσαν στις επιπτώσεις από την θέση σε ισχύ της τροπολογίας του Πεκίνου. Τα μέρη ωστόσο δεν συμφώνησαν σε 4 θέματα που αφορούσαν στο μεθυλοβρωμίδιο, η χρήση του οποίου στις ανεπτυγμένες χώρες πρέπει να μειωθεί σταδιακά έως το 2005. Οι διαφωνίες αφορούσαν στις εξαιρέσεις που πρότειναν οι ΗΠΑ, η Ισπανία και η Ιταλία και αφορούσαν για την συνέχιση της χρήσης του μεθυλοβρωμιδίου όπου δεν υπάρχουν αξιόπιστες εναλλακτικές λύσεις. Διαφωνία υπήρξε μεταξύ ΗΠΑ και Ε.Ε. ως προς την χρονική διάρκεια των εξαιρέσεων. Η Ε.Ε. πρότεινε να εκρίνονται σε ετήσια βάση ενώ οι ΗΠΑ ζήτησαν πολυετείς εξαιρέσεις. Λόγω των διαφωνιών οι αντιπροσωπείες αναγκάστηκαν να ζητήσουν για πρώτη φορά έκτακτη συνάντηση, που έλαβε χώρα τον Μάρτιο του 2004 στο Μόντρεαλ (ExMOP). Τα μέρη έκαναν υποχωρήσεις για ορισμένα θέματα που αφορούσαν στο μεθυλοβρωμίδιο, συμπεριλαμβανομένων των εξαιρέσεων για κρίσιμες χρήσεις (CUEs: Critical-Use Exemptions), των προϋποθέσεων για αναφορές για τις CUEs και της διαδικασίας για το μεθυλοβρωμίδιο (MBTOC: MethylBromide Technical Options Committee). Για το επίμαχο θέμα των εξαιρέσεων, τα Μέρη υιοθέτησαν την ποσότητα των 13.256 τόννων των CUEs για τις 11 χώρες που δεν ανήκαν στο Άρθρο 5 μόνο για το 2005. Η εισαγωγή από τις ΗΠΑ και την Ε.Ε. της διάκρισης ανάμεσα στην παλαιά και την νέα παραγωγή (double coup) ήταν η βάση του συμβιβασμού. Σύμφωνα με την συμφωνία τέθηκε ένα όριο για την νέα παραγωγή στο 30% των επιπέδων αναφοράς του 1991. Αυτό σημαίνει ότι για το 2005, τα μέρη θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν τα υπάρχοντα αποθέματα (stockpiles) αν οι επιτρεπόμενες ποσότητες δεν φθάνουν για τις ανάγκες τους σε εξαιρούμενες κρίσιμες χρήσεις. Για μετά το 2005 δεν συμφωνήθηκαν εξαιρέσεις.

Επιπλέον, αποφασίστηκε να συσταθεί ad hoc ομάδα εργασίας για τις διαδικασίες παρακολούθησης της χρήσης του μεθυλοβρωμιδίου και για τον ορισμό χρονοδιαγράμματος. Ήδη υπάρχει ένα εγχειρίδιο για το μεθυλοβρωμίδιο που παρήχθη από την αντίστοιχη ομάδα εργασίας τον Νοέμβριο του 2004.

1. Στρατόσφαιρα: Στρώμα της ατμόσφαιρας από τα 17 έως τα 50 χιλιόμετρα καθ' ύψος

ΒΙΟΚΑΥΣΙΜΑ Το τοπίο στην Ευρώπη

Τα βιοκαύσιμα* χρησιμοποιούνται για την κίνηση των οχημάτων, για τη θέρμανση και για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Η κύρια χρήση του βιοντίζελ και της βιοαιθανόλης αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη αφορά στην κίνηση των οχημάτων. Και τα δύο αυτά βιοκαύσιμα μπορούν να τροφοδοτήσουν τους κανονικούς κινητήρες αυτοκινήτων, αρκεί να γίνει πρόσμιξη του συμβατικού καυσίμου με 5% βιοντίζελ ή 10% βιοαιθανόλης.

Η Γερμανία αποτελεί τον κύριο παραγωγό βιοντίζελ στην Ευρώπη, κατέχοντας το 45% της παραγωγής, με 1,1 εκατομμύρια τόννους ετησίως με πρώτη ύλη την ελαιοκράμβη. Η κατανάλωση του βιοντίζελ υπολογίζεται στη χώρα σε πάνω από 350.000 τόννους ετησίως και γίνεται κυρίως από αγρότες και οδηγούς φορτηγών αυτοκινήτων. Μικρή αύξηση παρουσιάζει η κατανάλωση βιοντίζελ σε τροποποιημένους κινητήρες αυτοκινήτων (εκτός από την πρόσμιξη, υπάρχει η δυνατότητα χρήσης βιοντίζελ 100%) το 2003. Η διάθεση του βιοκαυσίμου είναι αρκετά διευρυμένη, καθώς ένα στα δέκα σημεία διάθεσης καυσίμων (1.800 συνολικά) διαθέτουν βιοντίζελ. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα αμιγή βιοκαύσιμα δεν φορολογούνται στη Γερμανία.

Τη δεύτερη θέση στην παραγωγή και κατανάλωση βιοκαυσίμων καταλαμβάνει η Γαλλία, που κατέχει το 40% της ευρωπαϊκής παραγωγής βιοντίζελ (συνολικά 322.600 τόννοι καταναλώθηκαν το 2003). Κύρια πρώτη ύλη και σε αυτήν την περίπτωση είναι η ελαιοκράμβη, ενώ το νομικό πλαίσιο εξασφαλίζει σημαντικές φορολογικές ελαφρύνσεις για παραγωγούς και καταναλωτές. Η παραγωγή βιοαιθανόλης στη Γαλλία ξεκίνησε το 1993 και το 2003 η κατανάλωση έφτασε τους 77.200 τόννους.

Η Ιταλία αντιπροσωπεύει το 11% της ευρωπαϊκής παραγωγής βιοντίζελ με 273.000 τόννους το 2003. Οι φοροαπαλλαγές που ισχύουν για τα βιοκαύσιμα στη γείτονα χώρα φαίνεται ότι κάνουν την παραγωγή και κατανάλωση βιοκαυσίμων αρκετά ελκυστική. Το 90% της παραγωγής του βιοντίζελ χρησιμοποιείται για τη θέρμανση δημόσιων και ιδιωτικών εγκαταστάσεων.

Η Αυστρία διαθέτει 6 μονάδες παραγωγής βιοντίζελ, και αντιπροσωπεύει το 4% της συνολικής ευρωπαϊκής παραγωγής με 32.000 τόννους το 2003.

Η Ισπανία τέλος παράγει 500.000 λίτρα βιοντίζελ ετησίως στα 3 διυλιστήρια που διαθέτει. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις, το 2004, η κατανάλωση βιοαιθανόλης (κυρίως ως καύσιμο κίνησης) αναμένεται να αγγίξει τα 210.000 λίτρα ανά έτος.

*Βλέπε και Δράση Τ. 139

Αιωρούμενα σωματίδια- Μικρά και επιβλαβή

Σύμφωνα με μελέτη που δημοσιοποιήθηκε πρόσφατα στη διάρκεια συνδιάσκεψης για την ατμοσφαιρική ρύπανση στη Γενεύη, τα σωματίδια με διάμετρο μικρότερη των 2,5 μm, μειώνουν το προσδόκιμο επιβίωσης στην Ευρώπη κατά 8 μήνες, μείωση που σε περιοχές με μεγάλη βιομηχανική δραστηριότητα (Βέλγιο, Ολλανδία, βόρεια Ιταλία και περιοχές της Ουκρανίας και της Ρωσίας) μπορεί να φτάσει τα δύο χρόνια.

Τα σωματίδια αυτά λόγω του μικρού τους μεγέθους μπορούν να αιωρούνται στην ατμόσφαιρα για 40 με 50 ώρες και να μεταφέρονται από τους ανέμους σε απόσταση 3 χιλιομέτρων. Εισέρχονται στον οργανισμό με την εισπνοή και είναι εξαιρετικά επιβλαβή για την υγεία, αφού συνδέονται με καρδιαγγειακά προβλήματα και παθήσεις του αναπνευστικού. Με την εισπνοή εισέρχονται βαθιά στους πνεύμονες και εν συνεχεία στο αίμα, προκαλώντας χρόνιες φλεγμονές ιδίως στην καρδιά, ενώ αποτελούν μία από τις σημαντικότερες αιτίες καρδιακών προσβολών.

Τα επικίνδυνα σωματίδια εκπέμπονται από τις εξατμίσεις των αυτοκινήτων, τους θερμικούς σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας και τις μονάδες βαριάς βιομηχανίας, όπως την χαλυβουργία και τις τσιμεντοβιομηχανίες. Οι 49 χώρες - μέλη της σύμβασης για την διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση, που δημιουργήθηκε από την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή του ΟΗΕ για την Ευρώπη, ξεκίνησαν διαπραγματεύσεις με θέμα τα μέτρα πρόληψης.

Η χρήση ειδικών φίλτρων στα εργοστάσια αναμένεται, για παράδειγμα, να γίνει στο μέλλον υποχρεωτική στην Ε.Ε. Τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί τα τελευταία χρόνια για τον περιορισμό κάποιων εκπομπών, όπως του μονοξειδίου του θείου, έχουν βελτιώσει την κατάσταση, αλλά η δράση πρέπει να συνεχιστεί.

Νέες Εκδόσεις

Οδηγός για την Υγεία και την Ασφάλεια των Εργαζομένων

Έκδοση ΕΚΑ- ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε.

Το Ε.Κ.Α. και το Συνδικαλιστικό Κίνημα γενικότερα έχουν θέσει στην προτεραιότητα των δραστηριοτήτων τους, τα ζητήματα που αφορούν στη βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Δεκαεπτά χρόνια μετά την ψήφιση του Ν. 1568/85 για την "Υγιεινή και Ασφάλεια των Εργαζομένων" η κατάσταση στους χώρους εργασίας σε ότι αφορά την πρόληψη του επαγγελματικού κινδύνου ελάχιστα έχει αλλάξει, με αποτέλεσμα η χώρα μας να έχει το θλιβερό προνόμιο να κατατάσσεται πρώτη μεταξύ των χωρών της Ε.Ε. σε αριθμό θανάτων και πολύ μεγαλύτερο αριθμό μόνιμων αναπηριών. Την κύρια ευθύνη γι' αυτό το θλιβερό προνόμιο έχουν τόσο οι εργοδότες όσο και η πολιτεία η οποία δεν ενεργοποιεί στο βαθμό που οφείλει τα ελεγκτικά της όργανα. Η νομοθεσία από μόνη της δε λύνει τα προβλήματα, παρέχει όμως τη δυνατότητα της γνώσης, επιβάλλει τη συνεργασία των αρμόδιων Φορέων ή Οργάνων, με στόχο την ευρύτερη ενημέρωση των Επιτροπών Υγιεινής και Ασφάλειας των Εργαζομένων καθώς και των υπόλοιπων εμπλεκόμενων Φορέων. Πιστεύουμε ότι η παρούσα έκδοση θα αποτελέσει ένα χρήσιμο εργαλείο το οποίο θα αξιοποιηθεί με τον καλύτερο τρόπο ώστε ο στόχος για καλύτερες συνθήκες εργασίας, για ασφαλέστερο και υγιεινό εργασιακό περιβάλλον, να αποτελέσει μια ορατή πραγματικότητα, συμβάλλοντας έτσι στη γενικότερη προσπάθεια για μείωση των εργατικών ατυχημάτων και στην προστασία της ανθρώπινης ζωής.

Γρηγόρης Φελώνης
Πρόεδρος ΕΚΑ

Με την έκδοση αυτή το ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε. σε συνεργασία με το ΕΚΑ επιθυμεί να συμβάλει αποτελεσματικά στη μείωση των εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών. Χωρίς τον αγώνα των εργαζομένων για βελτίωση των συνθηκών εργασίας και για εφαρμογή της νομοθεσίας δεν μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματική πρόληψη. Ο αριθμός των εργατικών ατυχημάτων στη χώρα μας είναι απαράδεκτα μεγάλοι. Επιπλέον οι επαγγελματικές ασθένειες δεν καταγράφονται σε αντίθεση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και χωρίς καταγραφή δεν μπορεί να υπάρξει αποτελεσματική πρόληψη. Ελπίζω η παρούσα έκδοση για την οποία συνεργάστηκαν καταξιωμένοι επιστήμονες, να συμβάλει στην επίτευξη του κοινού μας στόχου που είναι η πρόληψη των ατυχημάτων και των ασθενειών που συνδέονται με τις συνθήκες εργασίας.

Βασίλης Μακρόπουλος
Πρόεδρος ΕΛ.ΙΝ.Υ.Α.Ε.

4

ΠΤΩΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΟΙΚΟΔΟΜΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΕΡΓΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΘΕΙΤΕ!

Το παρόν φυλλάδιο απευθύνεται στους εργαζόμενους και δίνει απλές οδηγίες και συμβουλές για την αποφυγή των ατυχημάτων που οι ίδιοι οι εργαζόμενοι μπορούν να εφαρμόσουν, συμβάλλοντας έτσι στην πρόληψη των ατυχημάτων τόσο για τους εαυτούς τους, όσο και για τους συναδέλφους τους. Οι πτώσεις αποτελούν τη σημαντικότερη αιτία ατυχημάτων στον κατασκευαστικό τομέα. Κάθε χρόνο πάνω από τα μισά θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα που συμβαίνουν στις οικοδομές και τα άλλα τεχνικά έργα είναι το αποτέλεσμα πτώσης από ύψος. Εάν σε αυτά προστεθούν και τα ατυχήματα που επιφέρουν αναπηρίες και άλλες σοβαρές βλάβες στην υγεία των θυμάτων, γίνεται κατανοητό ότι η εφαρμογή μέτρων για την πρόληψη των πτώσεων αποτελεί για όλους πρωταρχικό και αδιαπραγμάτευτο στόχο. Οι πτώσεις από ύψος σχετίζονται με την προσωρινότητα των εργασιών που εκτελούνται και με το συνεχώς μεταβαλλόμενο περιβάλλον εργασίας. Αυτά τα δύο χαρακτηριστικά αποβαίνουν σε βάρος της προσπάθειας για τη λήψη μέτρων ασφάλειας και για την εφαρμογή ασφαλών μεθόδων εργασίας και αποτελούν δύο από τις πάμπολλες ιδιαιτερότητες που καθιστούν τον κατασκευαστικό τομέα ως τομέα υψηλής επικινδυνότητας.

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ, ΕΚΔΟΣΗ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΣΤΟΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ. - ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ - ΣΩΜΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ.

Διεύθυνση Προγραμματισμού & Συντονισμού Τεχνικής και Υγειονομικής Επιθεώρησης, Σταδίου 29, 101 10 Αθήνα - Τηλ. 2103702417, Fax: 210 3702329 - e-mail: ypersepe@otenet.gr - http://www.ypergka.gr

Εκτύπωση - Ηλεκτρονική Διαμόρφωση: Ι. Βλασσόπουλος, Μενάνδρου 77, Τηλ.: 210 52 32 106

Ιδιοκτήτης: ΕΚΑ • Εκδότης: Γρηγόρης Φελώνης Πρόεδρος ΕΚΑ • Την "ΔΡΑΣΗ" επιμελείται η υπεύθυνη του Τμήματος Περιβάλλοντος και Διεθνών Σχέσεων **Δρ Χριστίνα Θεοχάρη**. • Τιμή Τεύχους 0.5 €
Διάρθρωση: ΕΚΑ, Γ' Σεπτεμβρίου 48B, 104 33 ΑΘΗΝΑ, Τηλ. 210 88 36 917, 210 88 41 818, FAX: 210 88 39 271
Επιτρέπεται η χωρίς άδεια αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή μέρους του φυλλαδίου, με μόνη υποχρέωση την αναφορά της πηγής.